

I. ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. ve věci

žalobce: X, narozený X
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem Nekázanka 888/20, Praha

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 3, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2026, č. j. OAM-1242/ZA-ZA11-HA13-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhá zrušení shora specifikovaného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany, neboť žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany byla shledána nepřipustnou dle § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona.
2. Dne 2. 11. 2025 žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice (dále jen ČR), k níž poskytl dne 6. 11. 2025 údaje. Konkrétně sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky (dále jen „Vietnam“), vietnamské národnosti, hovoří vietnamsky. Na území České republiky přicestoval z Vietnamu poprvé v roce 1995. Nemá žádné náboženské vyznání ani politické přesvědčení, nevyvíjí politické aktivity a není členem žádné politické strany. Je rozvedený, ale má přítelkyni X (nar. X), se kterou má děti a která nyní žije ve Vietnamu. Děti se jmenují X (nar. X), X (nar. X) a X (nar. X) mají české i vietnamské občanství. Žalobce není zapsán v jejich rodných listech. Cestovní doklad nemá, neboť jej ztratil, ztrátu nahlásil. V jiných státech Evropské unie nepobýval. Ve Vietnamu žil znovu v letech 2013 až 2020. Od roku 2005 do roku 2023 současně disponoval oprávněním k trvalému pobytu na území ČR za účelem sloučení s občanem ČR. Žalobce uvedl, že nemá žádná zdravotní omezení, s ničím se neléčí. V ČR byl podmíněně odsouzen v roce 2021 za vytunelování herny, kterou provozoval. O mezinárodní ochranu žádá opakovaně, neboť si ve Vietnamu vzal půjčky, které nebyl schopen splácet, bojí se věřitelů. Tento důvod uvedl již ve své předchozí žádosti. Kromě toho se v ČR v říjnu 2024 zúčastnil cvičení ke zdraví se skupinou Falung Gong, ale následně zjistil, že tato skupina je ve Vietnamu a Číně zakázána, a nyní se bojí, že by ho za to mohli ve vlasti zatknout.
3. V napadeném rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že posoudil důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a následně provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce v průběhu správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 28. 8. 2024 označil za důvod podání žádosti skutečnost, že do ČR měly přijet jeho děti a přítelkyně z Vietnamu. V případě návratu do vlasti se obával jednání svých věřitelů. Správní orgán ve svém rozhodnutí vydaném v rámci správního řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu konstatoval na základě tvrzení žalobce a dalších podkladů, že nebyly naplněny podmínky zákona o azylu pro udělení mezinárodní ochrany a mezinárodní ochranu žalobci neudělil. Žalovaný připomněl, že svou argumentaci v rámci správního řízení o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany náležitě podložil dostupnými informacemi o situaci v zemi původu žalobce, ať už co do obecné bezpečnostní situace ve Vietnamu, tak v rámci nezbytného individuálního posouzení případu. Správní žalobu proti rozhodnutí žalovaného o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu krajský soud zamítl a kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu byla Nejvyšším správním soudem odmítnuta.
4. Po posouzení důvodů uvedených žalobcem pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR dne 2. 11. 2025 žalovaný konstatoval, že žalobce znovu uváděl, že má ve Vietnamu dluh, který stále nesplatil, a kvůli výhružkám věřitelů se nechce vrátit. Ohledně další skutečnosti uvedené žalobcem v nové žádosti (účast na cvičeních skupiny Falun Gong) žalovaný zdůraznil, že tato skutečnost byla žalobci známa již v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o mezinárodní ochranu. Rozhodnutí o první žádosti bylo vydáno v listopadu 2024 a cvičení se mělo odehrát v říjnu 2024. Žalobce měl tak možnost i povinnost tuto skutečnost uvést za účelem posouzení již tehdy. Žalovaný

považoval žalobcovo tvrzení o spojení se skupinou Falun Gong za účelové a jeho obavy ze zatčení za vyfabulované. Žalovaný při posouzení žádosti dále vycházel z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Konkrétně vycházel z informace z Cizineckého informačního systému, z rozhodnutí předchozího správního řízení, z informace OAMP *Bezpečnostní a politická situace ve Vietnamu, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv* ze dne 23. 5. 2025 a informace MZV ČR, č. j. 100348-6/2025/MZV/LPTP, ze dne 21. 1. 2025, Půjčky, úvěry a lichva. Žalovaný na základě těchto podkladů uzavřel, že ve Vietnamu nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost, tedy od listopadu roku 2024, případně od doby ukončení řízení na Nejvyšším správním soudě, tedy od září roku 2025, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť ten neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení. Žalovaný proto konstatoval naplnění podmínek stanovených v § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany shledal nepřipustnou.

5. Žalobce ve své žalobě namítal, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nesprávně vyhodnotil existenci nových skutečností. Dle žalobce byly naplněny důvody pro udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. S odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu pak popisoval užití správního uvážení ve vztahu k posouzení humanitárního azylu. Žalovaný podle něj závěry obsažené v judikatuře Nejvyššího správního soudu nerefletoval. Z napadeného rozhodnutí nelze úvahy a hodnocení žalovaného ve vztahu k důvodům hodným zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu vysledovat. Podle žalobce je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Navrhoval proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné, zákonné, vycházející z dostatečně zjištěného skutkového stavu a respektující ustálenou judikaturu. Dále zopakoval stěžejní důvody svého rozhodnutí. K námitce týkající se neudělení humanitárního azylu žalovaný upozornil na aktuální znění zákona o azylu, z něhož byl institut humanitárního azylu od 1. 10. 2025 vypuštěn. Navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
7. Krajský soud po zjištění, že napadené rozhodnutí je způsobilé k přezkumu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“) a žaloba byla podána v zákonné lhůtě, přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení, které vydání tohoto rozhodnutí předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu *pro účely tohoto zákona se rozumí opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany.*

9. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
10. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
11. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.
12. Podle odst. 4 téhož ustanovení ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.
13. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
14. Z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, plyne, že: „Správní orgán je povinen v řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zkoumat v souladu s § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, zda žadatel neuvedl nové skutečnosti nebo zjištění týkající se důvodů pro udělení azylu nebo důvodů pro udělení doplňkové ochrany, které nebyly bez jeho vlastního zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně skončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Přípustnost opakované žádosti je tak třeba posuzovat z pohledu možných nových skutečností a zjištění pro udělení jak azylu, tak udělení doplňkové ochrany. Obsahuje-li opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany takové nové skutečnosti nebo zjištění, je správní orgán povinen hodnotit takovou žádost jako přípustnou a meritorně o ní rozhodnout. V opačném případě řízení o nepřipustné žádosti podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaví.“
15. V dané věci není sporu o tom, že žádost žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 2. 11. 2025 je opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu, neboť žalobce o mezinárodní ochranu žádal již dne 28. 8. 2024. Tehdy žalovaný žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany žalobci zamítl rozhodnutím ze dne 28. 11. 2024, č. j. OAM-1129/ZA-ZA12-HA13-2024, které nabylo právní moci dne 18. 12. 2024. Z důvodu opakování žádosti bylo na žalovaném, aby v souladu s § 11a odst. 1 zákona o azylu posoudil přípustnost žádosti, a to optikou shora citovaného rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Žalovaný dle krajského soudu napadené rozhodnutí přílehavě odůvodnil a vysvětlil, z jakého důvodu považoval žádost žalobce za nepřipustnou. K jeho postupu krajský soud nemá námitek.
16. K námitce žalobce, podle níž se žalovaný nezabýval možností udělení humanitárního azylu, soud připomíná, že touto otázkou se v minulosti opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Ten ve své ustálené judikatuře setrvale zdůrazňoval, že správní orgán při posuzování přípustnosti opakované žádosti nemá povinnost zkoumat možnost udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu. S účinností od 1. 10. 2025 navíc již národní humanitární azyl ani udělit nelze.

17. Ustanovení § 11a odst. 4 zákona o azylu umožňuje správnímu orgánu při posuzování přípustnosti opakované žádosti zohlednit důvody hodné zvláštního zřetele. Judikatura však zdůrazňuje, že pokud žádné takové mimořádné okolnosti nejsou dány, není správní orgán povinen se k aplikaci § 11a odst. 4 zákona o azylu výslovně vyjadřovat (srov. rozsudky NSS ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019-74, a ze dne 19. 7. 2024, č. j. 5 Azs 80/2024-28). V projednávané věci žalovaný žádné důvody zvláštního zřetele hodné neshledal. Krajský soud doplňuje, že žalobce je podle informací poskytnutých dne 6. 11. 2025 dospělý, svéprávný, zdravotně způsobilý, v produktivním věku a jeho situace nevykazuje žádné výjimečné aspekty, které by vyžadovaly zvláštní úvahu ve smyslu § 11a odst. 4 zákona o azylu.
18. Žalobce tedy se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, krajský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Učinil tak bez nařízení jednání, když žalovaný s rozhodnutím bez nařízení jednání výslovně souhlasil a žalobce se k zaslané výzvě dle § 51 odst. 1 s. ř. s. ve stanovené lhůtě nevyjádřil.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovaný, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů příslušelo, náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu žádné náklady řízení přesahující běžný rámec činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Mgr. Karolína Tylová LL.M.,
samosoudkyně